

Povstání majorem nepolíbených

aneb **KDO MÁ V RUKOU TRIUMFY**

Barvitě představení o mnoha různých chodech – takový bývá čtyřlístek majorů. V uplynulé sezoně nám servíroval jak premiérové vítěze (Bubba Watson a Webb Simpson), veterány (Ernie Els) i ty, do nichž fanoušci vkládají své naděje a od kterých se velká vítězství čekají (Rory McIlroy). Co nabídne letošní sezona?

TEXT: PAUL PRENDERGAST, FOTO: GLOBE MEDIA/ACTION IMAGES, GLOBE MEDIA/REUTERS

Když si trochu zaspékují a podívám se na formu hráčů ve vztahu k turnajům „velké čtyřky“, trůfám si tvrdit, že se listina vítězů rozroste letos o další nová jména. A nezůstane u jednoho, na okruzích se totiž prohání plejáda zatraceně nadaných borců, kteří šli pro talent hned několikrát, a tak jen aby se jim všechno sešlo v den D.

Vloni jsem se svými tipy na vítěze či černé koně celkem zabodoval, když jsem na svůj

seznam zapsal jména jako Rory McIlroy, Adam Scott, Luke Donald, Y. E. Yang, Dustin Johnson, Louis Oosthuizen, Tiger Woods a Bubba Watson. Suma sumárum, Rory i Bubba si odvezli trofej, Scott a Oosthuizen byli blízko, takže z osmi jmen čtyři trefy do černého. A jak to vidím tentokrát?

MASTERS (AUGUSTA NATIONAL)

Po dva roky jsem viděl vítěze v Rory McIlroyovi, a pokaždé jsem se mylil.

Namísto toho nás vloni zdvihal ze sedadel heroický výkon Bubby Watsona, který si nic nezadal s dramatem z roku 2011, kdy se překvapivě radoval Charl Schwartzel. Od letošního ročníku proto nečekám nic menšího.

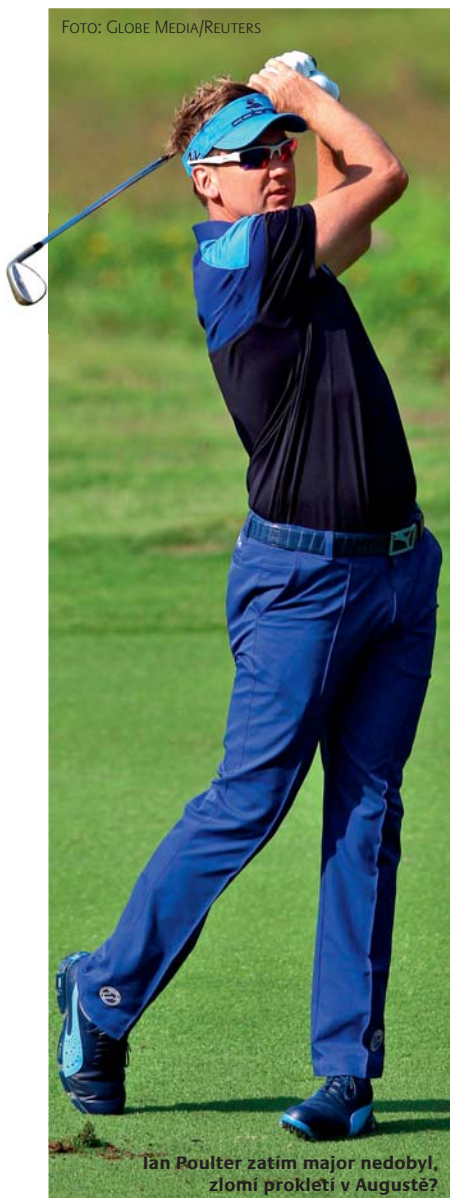
Ian Poulter mě svým výkonem na posledním Ryder Cupu uchvátil. Zvítězil na HSBC Champions v Číně, stejně tak bojovný výkon předvedl na Australian Masters, třebaže nakonec nestačil na domácího

US MASTERS

11.–14. dubna 2013, Augusta National, Augusta, Georgie

Na otázku, kam zavítá US Masters, je jednoduchá odpověď. Tento dnes nejdovanější golfový turnaj se uskuteční již po sedmadesáté na hřišti Augusta

FOTO: GLOBE MEDIA/REUTERS

Ian Poulter zatím major nedobyl, zlomí prokletí v Augustě?

National v americké Georgii. Na rozdíl od ostatních majorů Masters nekočuje po více destinacích. Hráči se sejdou vždy na stejném místě, kterým je bývalý ovocný sad, na jehož pozemcích legendární Bobby Jones vystavěl na začátku třicátých let minulého století jedno z dnes neznámějších světových golfových hřišť. Turnaj opředený mnoha legendami a tradicemi začne již v pondělí 8. dubna večer šampionů. Letos hostí pozvané loňský vítěz Bubba Watson a protože menu se tradičně skládá ze specialit šampionovy země, můžeme se těšit zřejmě na pořádnou porci hranolek a mletého masa vloženého mezi dvě housky. Ve středu následuje klání na místním devítijamkovém tříparovém hřišti. To se však nevyplatí vyhrát, neboť žádný z vítězů tohoto miniturnaje na sebe ve stejném roce neoblékl zelené sako pro držitele prvního majoru sezony.

Úvodní hrací den zahájí časně ráno slavnostní odpaly golfových legend. Loni se k Palmerovi a Nicklausovi přidal i Gary Player a stejné složení se očekává letos. Pak se již rozhoří bitva o zelené sako, patrně nejpřesvědčivější golfovou trofej současnosti. Pokud jste neměli štěstí v loterii o lístky, kde nabídka opravdu mnohonásobně převyšuje poptávku, na soutěžní dny se nemáte šanci podívat.

Louis Oosthuizen, Ernie Els
Černý kůň: Bo Van Pelt

US OPEN (MERION)

Po dlouhých 32 letech se šampionát vrací do fascinujícího Merionu. Jak tuto klasiku, kde v letech 1924 a 1930 slavil zisk majoru Bobby Jones, pojmu dnešní hráči? Dočkáme se podobně nezapomenutelných okamžiků, jako byla Hoganova

Stejně tak nemá obyčejný smrtelník bez patřičných kontaktů šanci si v Augustě zahrát. Fíčka se veřejnosti neprodávají. Jedinou možnost nabízí pozvánka některého z členů klubu. Jestliže něho z nich znáte... Pokud ne, Augusta National svá tajemství střeží velmi pečlivě.

Vítěze letošního Masters je velmi těžké předvídat. Veškeré prognózy většinou vyjdou vniveč. Největším specialistou na Masters je v poslední době Phil Mickelson. Má sice v šatníku o jedno zelené sako méně než Tiger Woods, jenž zde triumfoval čtyřikrát, ovšem v posledních pěti letech hned čtyřikrát skončil v první pětce. Naposledy zvítězil před třemi lety, loni se musel spokojit s dělenou třetí příčkou, když v závěrečné rundě „spáchal“ děsivě triple bogey na tříparu jménem Crab Apple.

V posledních letech oslavujeme převážně překvapivé vítěze. Naposledy se Bubba Watson v play-off přetahoval o titul s Louisem Oosthuizenem, předloni všem vypálil rybník Jihoafričan Schwartzel a mezi lety 2009 a 2007 panovali Cabrera, Immelman a Zach Johnson – tedy s výjimkou zmiňovaného

Leftyho nikdo z čela světového žebříčku. Letos, stejně jako každý rok, bude startovní pole čítat kolem devadesáti jmen a kdo na sebe v neděli 14. dubna oblékne zelené sako, to se dozvíme krátce před půlnocí středoevropského času.

jedinečná rána jedničkou Žele-

zem na závěrečné jamce, kterou si před více než 60 lety (1950) došel pro titul? Lee Trevino tu před play-off hodil gumového hada na svého soka Jacka Nicklausa (1971), deset let nato zde historii přepisoval laserově přesnými zásahy David Graham.

Tenkrát měli výhodu dlouzí hráči, protože si na rány brali kratší hole. Dnes,

Scotta. Tím jen potvrdil svou příslušnost k absolutní světové elitě. Atmosféra, kterou dokážou diváci navodit ve finálovém kole Masters je mu šitá přímo na míru. Angličan patří k nejlépe patujícím hráčům, což ho v mém seznamu nutně staví do role žhavého uchazeče o zelené sako.

Tip na vítěze: Ian Poulter

Favorit: Velká spousta! Tiger Woods, Rory McIlroy, Bubba Watson,

US OPEN

13.–16. června 2013, Merion Golf Club, Ardmore, Pensylvánie

Phil Mickelson už ví, jak chutná zisk majoru, titul z US Open mu nicméně zatím uniká.

FOTO: GLOBE MEDIA/ACTION IMAGES

Otcem Merion East je skotský emigrant a tehdejší člen klubu Hugh Wilson. V minulosti tu americký národní šampionát proběhl již čtyřikrát (1934, 1950, 1971 a 1981), ovšem nejslavnější klání se tu odehrálo v roce 1930, kdy hřiště hostilo Americké amatérské mistrovství (US Amateur), tehdejší čtvrtý major sezony. Osmnáct tisíc diváků sledovalo Bobbyho Jonese kráčejícího bez sebemenšího zaváhání finálovým kolem jamkovky za jediným Grand Slamem golfové historie. Jones tehdy porazil ve finále Eugena Homanse poměrem 8&7 a po Britském amatérském mistrovství, British Open a US Open vyhrál i poslední turnaj velké čtyřky v řadě. U odpaliště jedenácté jamky tento fenomenální a dosud nezapomenutelný výkon připomíná pamětní tabule.

Nejzajímavější US Open proběhlo v Merion GC o dvacet let později, kdy Ben Hogan sedmáct měsíců po své téměř smrtelné autohavárii porazil v play-off, hraném stejně jako dnes

na osmnáct jamek, Lloyda Mangruma a George Fazia. Hogan nastupoval do posledního kola se ztrátou dvou ran na vedoucího Mangruma, a přestože od třinácté jamky trpěl bolestmi a křečemi, předvedl na osmnácté jamce zřejmě nejlepší ránu železem č. 1 v historii golfu. Dostal se jí na 40 stop od jamky a následujícími dvěma paty si vybojoval rozehrávku, kterou ovládl rozdílem šesti ran. Hoganovo vítězství vstoupilo do dějin golfu pod názvem zázrak v Merionu.

S příchodem novodobého golfu hřiště přestalo vyhovovat požadavkům kladeným na velké turnaje, a proto se zde o major naposledy hráči utkali před více než třiceti lety. Prodloužením a zvětšením prostor pro diváky i zázemí turnaje se však Merion vrátil mezi kandidáty pořadatelství US Open, a tak sem letos v červnu na East Merion zavítá výkvět současného mužského profesionálního golfu. Pokud se pořadatelům podaří udržet tradici, v žádné z jamek nebude očíslovaná vlajka. Ty se zde totiž nepoužívají, místo toho jsou na jamkové tyči umístěny proutěné koše, jakožto součást loga merionského klubu. Snad proto, aby znesnadňovaly hráčům odhadnout, odkud fouká vítr.

Osmnáctka je relativně krátká (6260 m), ale patří k nejtěžším golfovým zkouškám, které lze v USA absolvovat. Sám Nicklaus kdysi prohlásil: „Akr za akrem jde o největší golfovou zkoušku světa.“

Nechme se překvapit, co Merion hráčům dovolí. Hogan zde při svém vítězství sice porazil všechny soupeře, ale nikoliv hřiště – zahrál sedm nad par. Že US Open bývá těžkou zkouškou, dokládá i loňský výsledek Webba Simpsona z Lake Course ze San Francisca. Vyhrál, ale ani on hřiště nepokořil. ▶

Tip na vítěze: Phil Mickelson
Favorité: Graeme McDowell, Jason Dufner, Tiger Woods, Luke Donald
Černý kůň: Aaron Baddeley

OPEN CHAMPIONSHIP (MUIRFIELD)

V rotačním schématu hostitelských hřišť jediného evropského majoru se pro tento rok dočkal uctívání Muirfield, kde v minulosti korunovali takové legendy, jako jsou Player, Nicklaus, Trevino, ▶

Pojedete-li z Philadelphie necelých dvacet kilometrů na západ, protnete zřejmě samosprávnou municipalitu Haverfordu, která je akorát tak velká, aby se na ni vešla dvě golfová hřiště. Místní Merion Golf Club pamatuje samotné začátky golfu na americké půdě – založen byl již roku 1896 členy zdejšího kriketového klubu. Původní hřiště bylo však počátkem 20. století nahrazeno dvěma novými osmnáctkami – v roce 1914 otevřelo West Course a dokonce o dva roky dříve Merion East. A právě zde se odehraje letošní stotřinácté US Open.

kdy golfisté pálí o notný kus dál, je v tomto ohledu obtížné hledat favority. Úzké dráhy, hustý raf a malé, rychlé a mnoha zlomy přeřáté greeny – to jsou hlavní nástrahy. Na tvrdém hřišti bude tvrdit muziku krátká hra, silná stránka Greama McDowella. Bez šance podle mě není ani obhájce trofeje Webb Simpson, přidat své jméno do kolonky šampionů určitě touží i dva odvěcí rivalové, Tiger Woods a Phil

Mickelson. Pokud Lefty nechá častěji drajvr odpočívat, čemuž charakter hřiště nahrává, pak by mohl naplno rozbalit své umění. Proto je pro mě kandidátem na vítězství číslo jedna. Po poháru z národního šampionátu ostatně marně touží už více než dvě desetiletí...

OPEN CHAMPIONSHIP

18.–21. července 2013, Muirfield Golf Links, Gullane, Skotsko

Bitva o Claret Jug, nesmrtelnou trofej nejstaršího majoru, se uskutečnila letos již po 142. na východě Skotska, v Muirfieldu. První Open se tu odehrál již v roce 1892, rok po otevření hřiště. Vůbec poprvé v historii se toho roku turnaj odehrál na čtyři kola a vítězný Harolt Hilton inkasoval po absolvování 72 jamek 35 liber. To letošní vítěz odjede o poznání bohatší. Na nástupce obhájce poháru Ernieho Else čeká hned 900 tisíc liber. A nelze vyloučit, že tučný šek případně znovu Elsovi. V roce 2002, kdy se Open hrálo na muirfieldské půdě naposledy, dominoval napínavému play-off právě tento Jihoafričan.

Muirfield stojí u historie Open Championships již od samého počátku, neboť byl jedním z klubů, který roku 1860 zorganizoval historicky první Open v Prestwicku. Za golfovým děním muirfieldského hřiště stojí Ctihodná společnost golfistů edinburských, kteří v 18. století zpočátku využívali pro golfovou hru pobřežní hřiště v Leithu. To však mělo pouze pět jamek, navíc se ctihodní pánové museli dělit o pozemek s místními obyvateli a někdy též vojskem, a tak došlo v průběhu 19. století ke stěhování společnosti nejdříve do Musselburghu a následně do Gullane, kde podle návrhu „Starého“ Toma Morrise vzniklo v roce 1891 nové hřiště.

Zprvu se na něj snášela kritika kvůli malé náročnosti, ale díky pozdějším úpravám se z něj v první polovině minulého století stal jeden z klenotů a svatostánků golfové hry.

Watson, Faldo nebo Els. Právě posledně jmenovaný, jenž se na turnaji představí v roli obhájce, zde dominoval v roce 2002, kdy se Open v Muirfieldu konalo naposledy.

Vzpomeňme loňský ročník, po 68 jamek se zdálo, že Adam Scott neochvějně kráčí za svým prvním

Obdobně jako v Augustě si však v Muirfieldu na místních linkách zřejmě nezahrajete. Ctihodná společnost dodnes střeží svůj klenot a tradice jako oko v hlavě a hřiště bylo ještě done dávna striktně soukromé. Dnes si veřejnost může na hřišti zahrát každé úterý a čtvrtek, kdy je to dopřáno dvanácti šťastlivcům. Pokud by měl někdo zájem, cena fíčka byla loni stanovena na 195 liber. Jinak vám nezbude než vyčkat na Open, které se sem pravidelně vrací. Vstupenky by měly být v průběhu jara stále k dispozici.

Letos se na 6 370 metrů dlouhé hřiště s parem 71 vydají golfisté již po šestnácté. Během předchozích ročníků si Claret Jug z Muirfieldu odvezly snad všechny ikony golfové hry – Vardon, Braid, Ray, Hagen, Cotton, Player, Nicklaus, Watson nebo Faldo.

Speciálně pro Nicklausa je Muirfield srdeční záležitostí. Nejprve zde vyhrál v roce 1966 své první Open, aby zde o šest let později ztratil naději na zisk Grand Slamu. V polovině posledního kola sice vymazal Trevinův a Jacklinův náskok šesti ran z předešlých kol, ale fantastický Trevinův chip do jamky na sedmáctce vzal definitivně „Zlatému medvědovi“ všechny naděje. Nicklaus tak alespoň pojmenoval po hřišti Ctihodné společnosti své hřiště v Ohio – Muirfield Village.

majorem. Až jeho selhání v samotném závěru umožnila Elsovi získat druhý Claret Jug v kariéře. Aus-

tralan neúspěch nesl statečně a doufá, že se poučil do dalších let. I proto je mým favoritem.

Vloni měl Adam Scott výhru na Open téměř v hrsti, dočká se letos?

FOTO: GLOBE MEDIA/REUTERS

Co můžeme letos na východním pobřeží Skotska očekávat? Jako obvykle vysoký raf, bezedné bankry, vítr a nepředvídatelné počasí. Fervejové písčité překážky jsou většinou tak hluboké, že znemožňují jakoukoliv jinou ránu než pouhé vyhrání míčku zpět na fervej.

O rekord hřiště se výsledkem 64 ran dělí Faldo, Davis a Pate. Domácí Skot vyhrál Open naposledy v roce 1999. Čtrnáct let po triumfu Paula Lawrieho z Carnoustie je nejvyšší čas, aby se Claret Jug vrátil domů. A kupodivu je Lawrie stále nejvýše postaveným Skotem ve světovém žebříčku.

Dobrý rok potvrdil listopadovým triumfem doma na Australian Masters, kde udolal i nezkrtného Poultera. Jasný důkaz, že je připraven měřit se s kýmkoliv. Pokud by na Open skutečně uspěl, nesmazatelně by se zapsal do historie australského golfu.

Tip na vítěze: Adam Scott

Favorité: Dustin Johnson, Ernie Els, Rory McIlroy, Lee Westwood

Černý kůň: Paul Lawrie

PGA CHAMPIONSHIPS

8.–11. srpna 2013, Oak Hills Country Club – East Course, Rochester, New York

Pamatujete ještě relativně nedávné vítězství evropského týmu v Ryder Cupu v roce 1995? Evropané v čele s Ballesterosem, Woosnanem, Faldem nebo třeba Langerem v sestavě se

Závěrečný major roku, PGA Championship, by podle Paula Prendergasta mohl svědčit Jasonu Dufnerovi.

prohnali nedělními singly k vítězství 14 ½:13 ½. V americkém výběru tehdy debutoval Phil Mickelson. Dějištěm bylo East Course v Oak Hills.

A právě sem zavítá již 95. ročník PGA Championship. Historie hřiště sahá do počátku 20. století, kdy byla v Rochesteru vystavěna první devítka na pouhých 300 metrech čtverečních. V roce 1921 se klub přestěhoval, takže získal plochu pro výstavbu hned dvou osmnáctek.

Anglický název Oak Hill značí, že hřiště bude mít cosi společného s duby. Tisíce jich byly při výstavbě vysázeny v okolí greenů a fervejí a dnes jsou poznávacím znamením hřiště. S trochou nadsázky by se dalo říci, že PGA Championship se bude hrát v dubovém lese. Vzrostlé stromy nutí hráče kroutit rány všemi směry, aby se míček vyhnul jejich zrádným košatým korunám.

Do povědomí golfové veřejnosti se však Oak Hills dostalo relativně pozdě. První velký turnaj zorganizovali až v roce 1941, kdy místní deník dotoval turnaj částkou ve výši 5 000 dolarů, což přilákalo některá z tehdejších es v čele se Samem Sneadem, Walterem Hagenem a Benem Hoganem. US Open si tu odbylo premiéru roku

1956, PGA Championships uspořádali v roce 1980, kdy si pro kulatý pátý triumf na tomto podniku dokráčel Jack Nicklaus.

Naposledy se PGA Championships hrálo v Oak Hills před deseti lety a mimo jiné

se čtvrtým místem blýskl Alex Čejka. Vítěz byl ještě překvapivější. Shaun Michael, tehdy 163. hráč světového žebříčku, dobyl svůj první a jediný major, když o dvě rány porazil Chada Campbell. Podle mnohých šlo o jedno z největších překvapení novodobých golfových dějin.

Loni se z vítězství na PGA Championship radoval Rory McIlroy, když deklasoval zbytek startovního pole rozdílem osmi ran. Komu bude svědčit 6 533 metrů dlouhé hřiště s parem 70 letos nejvíce, to se dozvíme v první půli srpna.

PŘIPRAVIL: JAN VLÁŠEK,

FOTO: GLOBE MEDIA/ACTION IMAGES,
GLOBE MEDIA/REUTERS

PGA CHAMPIONSHIP (OAK HILL)

Oak Hill Country Club z dílny Donalda Rosse přímo vybízí k odvážné hře, jakou jsme na minulých ročnících, hraných na osmnáctkách klasického střihu, poněkud postrádali. Absenci rafu však vynahrazují malé greeny, pečlivě obehnané bankry.

Podmínky panující v Kiawah Island vloni v srpnu nutily hráče rozbalit své umění v plné kráse, přičemž nejvíce

vynikal Rory McIlroy. Na své konto přidal druhý major. Zahanbit se ale nenechal ani Jason Dufner. Tento Američan vůbec zažil povedený rok, okořeněný dvěma tituly na PGA. Ve hře o čelní příčky byl téměř na každé akci, kde se objevil. Blízko svému prvnímu vítězství na PGA Championship byl už před dvěma lety, kdy ho v play-off přehrál Keegan Bradley. Osmnáctka Oak Hill by nicméně mohla svědčit jeho hernímu

stylu, založenému na výborných odpa-lech, konzistentní hře železy a slušném patování. Klidná povaha ho předurčuje k úspěchům na předních golfových scénách celého světa, i proto je mým železákem v ohni.

Tip na vítěze: Jason Dufner

Favorité: Ian Poulter, Justin Rose, Adam Scott, Jim Furyk, Keegan Bradley

Černý kůň: Nicolas Colsaerts ■